

14 מאי 2025

ט"ז אייר ה'תשפ"ה

פרוטוקול הוועדה למאבק בנגע הסמים המסוכנים, ועדה מס' - 01/2025

נושא הוועדה: "התמכרות לתרופות מרשם"

להלן פרוטוקול הוועדה סטטוטורית למאבק בנגע הסמים המסוכנים. הוועדה התקיימה ב-ZOOM ב- 14.5.25 יום ד, ט"ז באייר ה'תשפ"ה.

להלן רשימת המשתתפים:

- גב' סימונה מורלי - מנכ"לית מהות הרשות לחוסן וביטחון קהילתי - מזכירת הוועדה
- ד"ר אפרת אוחיון - חברת ועד מנהל ומ"מ יו"ר הוועדה למיגור נגע הסמים המסוכנים
- מר אלברט אקרמן – חבר וועדה
- מר יצחק וקנין – חבר פקידות עירייה
- מר שמואל שוק – חבר וועדה
- עו"ד קוני טובול – נציגת ציבור
- מר יהושוע טננהויז – חבר וועדה
- גב' מורן פרחן – פקידות עירייה
- גב' מיכל עמיר מנשה - חברת פקידות עירייה
- מר נדב פרסל – נציג רווחה
- גב' ליאורה מהרט – מנהלת התוכנית הלאומית 360 אשדוד
- גב' מזל שלתיאל – ראש תחום ילדים ונוער ומנחת מועצת הנוער
- גב' בריגיט דוקהן – ראש תחום חינוך מניעה והסברה בחינוך הפורמאלי ובקהילה
- גב' איריס מרציאנו – מנהלת אדמיניסטרטיבית אשפוזית דולפין אשדוד
- גב' מרינה שילין – מנהלת המרכז להורות
- מר רותם מגידי – מנהל מניעה בחינוך הפורמלי מהות
- מר שחר כחלון – רכז חינוך
- מר אליהו גבייה – רכז עולים מאתיופיה מהות
- גב' רינה קרילקה – רכזת קשרי קהילה וחינוך פורמלי המרכז להורות מהות
- מר מוטי כהן – רכז חרדים, מהות
- גב' מאיה כהן – מנהלת היחידה לצעירים ונוער בסיכון, מהות

נעדרו

- מר מני אזולאי – חבר מועצת העיר, יו"ר מהות ויו"ר הוועדה למאבק בנגע הסמים המסוכנים
- נציג משטרת ישראל
- גב' סבטלנה לבינוון – מנהלת מחלקת התמכרויות עיריית אשדוד

זומנו אך לא מחויבים:

- גב' גילה שמעוני – מנהלת מקיף ג'
- מר עומר שוהם – מנהל מחוז דרום
- גב' חנה מור – סגנית מנהל מחוז דרום
- גב' שקד שכטיאר – נציגת נוער וקהילה מקיף ה'
- מר מקס גלוקובסקי – מלווה מועצת הנוער
- גב' עליזה סבג – מנהלת חינוך על יסודי עיריית אשדוד
- גב' מיכל אדמוני – מזכירת מתח אשדוד

פתחה את דבריה בברכה לכלל המשתתפים, ציינה כי לעיתים ועדות מסוג זה אינן רק חשובות, אלא גם נוגעות בנושאים מהותיים שלעיתים נדמים כטריוויאליים – אך כאשר מעמיקים בהם, מתגלים כשאלות כבדות משקל שיש להן השלכות ממשיות. אפרת שיבחה את צוות מהות על העלאת הנושא והסבירה כי העיסוק בו מחדד את המודעות בקרב אנשי המקצוע ומוביל לעשייה בשטח.

עוד הוסיפה כי התופעה של התמכרות לתרופות מרשם הולכת ומתרחבת בשנים האחרונות, ולעיתים מתחילה משימוש לגיטימי – לשיכוך כאבים, למשל – בהתבסס על מרשם רופא. אך עם הזמן, עלולה להתפתח תלות פיזית ונפשית בתרופה. עוד הוסיפה כי נחשפה לתופעה בעיקר בקרב סטודנטים, במיוחד בכל הנוגע לתרופות המיועדות להפרעות קשב וריכוז (כגון ריטלין), שלעיתים נמכרות לאחרים ומשמשות גם להרזיה ולשימושים אחרים.

גב' סימונה מורלי - מנכ"לית מהות הרשות לחוסן וביטחון קהילתי - מזכירת הוועדה

סימונה פתחה את דבריה בהתייחסות לתופעה ההולכת ומתרחבת של התמכרות לתרופות מרשם, ובפרט לתרופות ממשפחת האופיואידים, והציגה אותה כאתגר בריאותי וחברתי מובהק בשנים האחרונות. היא ציינה כי מאז אירועי השביעי באוקטובר, התופעה החריפה משמעותית, בין היתר בשל העובדה כי מעל ל-3,200 פצועים במדינת ישראל מתמודדים כיום עם שיקום, סבל ומורכבויות רפואיות ונפשיות כתוצאה מהמלחמה שעדיין נמשכת.

לדבריה, ניתן לראות שינוי בפרופיל של האדם המכור – התרופה שניתנת לשיכוך כאבים מפעילה מנגנון במוח שגורם לתחושת רוגע, שחרור ואף אופוריה, ובכך יוצרת תלות. עם הזמן, הגוף מפתח סבילות לתרופה, ואז יש צורך בהעלאת המינון. המטופל פונה לרופא, מתלונן כי התרופה אינה משפיעה עוד, והרופא – לעיתים בתום לב, בחוסר מודעות ובמגמת רצון להרגיע את המטופל – מגדיל את המינון. כך נוצר מעגל שמוביל לתלות עמוקה, אשר עלולה להתפתח להתמכרות. במקרים חמורים, כאשר תרופות המרשם כבר אינן אפקטיביות, חלק מהמטופלים פונים לחומרים מסוכנים יותר כמו הירואין או פנטניל.

סימונה הציגה נתונים מדאיגים מארצות הברית: על פי דו"ח עדכני של משרד מבקר המדינה האמריקאי, כ-100 אלף איש מתו ממנות יתר, כאשר 75% מהמקרים היו קשורים לתרופות מרשם. בישראל, לדבריה, חלה עלייה של 125% בשימוש בתרופות אופיאודיות בעשור האחרון, ובשנת 2020 דורגה ישראל במקום הראשון בצריכת אופיואידים לנפש. השימוש בפנטניל, למשל, עלה ב-175%. היא הסבירה כי תרופות אלו נצרכות בצורות שונות – כמו מדבקות, שנראות תמימות אך עלולות להוביל להתמכרות חמורה.

עוד הוסיפה סימונה כי על פי דוח פנימי של משרד הבריאות, מדי שנה כ-60 אלף ישראלים מטופלים באופיואידים, ו-10% מהם – כ-6,000 איש – מפתחים התמכרות, כאשר חלקם מגיעים גם לאשפוזית.

- בני נוער ובוגרים צעירים, שהמוח שלהם עדיין בתהליך התפתחות ולכן רגיש יותר להשפעות ממכרות.
- מטופלים עם כאבים כרוניים (כגון חולי סרטן).
- אנשים עם היסטוריה של התמכרות (סמים, אלכוהול, עישון).
- מטופלים לאחר ניתוחים או טיפולים אונקולוגיים.
- נשים לאחר לידה או ניתוחים קיסריים.
- אנשים עם רקע נפשי מורכב (חרדה, דיכאון, טראומה, תחלואה כפולה).
- נפגעי פוסט טראומה, בפרט על רקע אירועי 7 באוקטובר.
- אוכלוסיות מוחלשות מבחינה חברתית או כלכלית, שלעיתים בוחרות באופציה התרופתית הזולה והזמינה יותר.
- אנשים ללא רשת תמיכה משפחתית או קהילתית.

גב' איריס מרציאנו – מנהלת אדמיניסטרטיבית אשפוזית דולפין אשדוד

איריס הציגה את עצמה ותפקידה במהות: מנהלת אשפוזית דולפין באשדוד – מרכז "גמילה" לטיפול בהתמכרויות, הציגה את פעילות המרכז. לדבריה, המקום מתמחה כיום בגמילה מסמים, אלכוהול, הימורים ותרופות מרשם, ומטפל בכ-20 מטופלים ביום ובמעל 430 מטופלים בשנה, לאורך כל ימות השנה. הצוות כולל רופא, צוות סיעודי 24/7, עובדות סוציאליות, קרימינולוגיות ומדריכי וכו'.

איריס הדגישה כי בשנים האחרונות ניכרת עלייה בהתמכרות לאופיואידים, בעיקר לתרופות כמו אוקסיקונטין, פרקוסט ופנטניל – תרופות שניתנות כיום לעיתים קרובות ללא בקרה רפואית מספקת, אפילו ע"י רופאי משפחה. לדבריה, בשנת 2024, כ-75% מהמאושפזים הגיעו לטיפול בעקבות שימוש בפנטניל, שלפי ייעודו אמור להינתן רק לחולים סופניים. בפועל, מטופלים קיבלו את התרופה גם בשל מיגרנות, כאבים כרוניים לא מוסברים ואבחנות כלליות כמו פיברומיאליגיה, ללא הצדקה רפואית מספקת.

לדבריה רופאים רבים רושמים תרופות אלו בקלות וללא אזהרה מתאימה על הסכנות שבהן. ההתמכרות, לדבריה, יכולה להתחיל כבר מהשבוע הראשון לשימוש, והתסמינים הנלווים לגמילה קשים: בחילות, כאבים, חרדה, דיכאון ועצבים. עוד ציינה כי תסמיני הגמילה אחידים אצל כלל המשתמשים – ללא תלות ברקע אישי או מצב רפואי.

איריס התייחסה גם להקשר הרחב יותר – מחלת ההתמכרות היא מחלה כרונית, בעוד שחולי סוכרת או יתר לחץ דם מקבלים מעקב רפואי מסודר, **מטופלים מכורים** לרוב נשלחים לגמילה ללא תיווך מקצועי, ליווי פסיכיאטרי או הפנייה מתאימה.

בחלק השני של ההרצאה שיתפה אותנו בסיפורה האישי ומרצונה החופשי מכורה לתרופות מרשם המטופלת כיום באשפוזית "דולפין" אשדוד, בסיפורה תיארה כיצד התמכרה לתרופות מרשם:

אישה נורמטיבית, אם לילדים ואשת משפחה למופת, שיתפה את הוועדה בסיפורה האישי כמכורה לתרופות מרשם. היא הודתה על ההזדמנות שניתנה לה לשתף והביעה תקווה שהחשיפה שלה תסייע למניעת מקרים נוספים. המשתתפים הודו לה על האומץ והכנות, תוך ציון החשיבות שבמעמד זה להעלאת המודעות הציבורית.

נאמר כי "המכורה" נמצאת כיום בתהליך שיקום במסגרת האשפוזית של המרכז, בהובלת ד"ר איריס, והובעה הערכה על הדרך שהיא עושה. הובהר שההתמכרות שלה החלה בעקבות טיפול רפואי, כאשר קיבלה מרשמים לתרופות חזקות כמו פרקוסד, אוקסיקונטין בעקבות בעיות רפואיות. לדבריה, בהיעדר פיקוח ראוי, היא מצאה את עצמה נזקקת למינונים הולכים וגדלים ואף נאלצה למכור תרופות כדי להשיג תרופות חזקות יותר.

בהמשך, שיתפה את הוועדה כי מדובר בתופעה רחבה – מטופלים שמתחילים בטיפול לגיטימי בתרופות מרשם, אך בהיעדר ליווי מקצועי צמוד, מגיעים במהירות להתמכרות, ואחר כך לשימוש בסמים קשים יותר כמו "דוקטור", "דוסה", "בסטס", "קריסטל", קוקאין ואף הרואין.

נאמר כי ההתדרדרות מתרחשת בשל "מדרון חלקלק", שמתחיל בהחלטה רפואית – לעיתים מתוך חוסר מודעות או שיקול דעת לקוי של הרופאים. ההמלצה שעלתה בדיון היא ללוות את המטופלים מקרוב – בני משפחה, בני זוג, הורים – לא לשלוח אותם לבד לרופא. כאשר המטופל מבקש מינון גבוה יותר, המשפחה לרוב אינה מודעת לכך. חשוב להיות שותפים לטיפול, לדעת מה נרשם ובאיזה שלב.

המשתתפת שיתפה גם מניסיונה האישי עם אמה, כאשר נדרשה ערנות למניעת מרשם מיותר לתרופה ממכרת. הודגש כי העלאת המודעות בקרב הציבור היא קריטית – מאחר שההתמכרות אינה מבחינה בין מגזרים, מעמדות או תרבויות, ופוגעת בכלל האוכלוסייה.

לסיום, הודו המשתתפים על הדברים שנאמרו מעומק הלב ובאומץ לב, והודגש כי מדובר בנושא מציל חיים. כפי שנראה בארה"ב, חוסר התייחסות עלול להוביל למקרי מוות – ועל כן יש לפעול במהרה ובאחריות. כמו כן, הודו ושיבחו את הפרזנטציה של מנהלת אשפוזית "דולפין" איריס מרציאנו על דבריה המלומדים ועל הזרקור שהטילה על הנושא.

סבב התייחסות:

הגב' בריגיט דוקהן – ראש תחום חינוך מניעה והסברה בחינוך הפורמאלי ובקהילה

בריגיט, ראש תחום חינוך, מניעה והסברה, הדגישה שההתמכרות עלולה להתחיל מתרופות יומיומיות שנמצאות בכל בית, כמו אופטלגין או סירופ עם קודאין. לדבריה, מדובר ב"רולטה רוסית" – לא ניתן לדעת מראש מי יפתח תלות. היא הביאה דוגמה לתלמידה שמכורה לאופטלגין מאז התיכון. בריגיט קראה להורים לא לאפשר גישה חופשית לארון התרופות, אלא להגיש לילד את המינון הנדרש, בדומה למניעת סכנות אחרות בבית. המסר המרכזי: יש להיות ערניים ולשמור על מעורבות פעילה כדי למנוע הידרדרות מסוכנת ויפה שעת אחת קודם, בקרב בני הנוער, הסברה חינוך ומניעה.

מר נדב פרסל - נציג רווחה

נדב הציג את העלייה המשמעותית בשנים האחרונות בשימוש ובהתמכרות לתרופות מרשם, במיוחד למשככי כאבים, תרופות הרגעה וקנאביס רפואי. בעקבות כך, הוא ציין שהם בוחנים הקמת מרכז יום ייעודי למזעור נזקים – מענה טיפולי לאנשים שאינם יכולים או רוצים להיגמל, אך זקוקים לתמיכה פסיכו-סוציאלית, קבוצתית ופרטנית.

לטענתו, כשניסו לשלב אוכלוסייה זו במרכזי יום קיימים, הדבר פגע במערך הקבוצות. בנוסף, ישנם מטופלים שאינם מקבלים מענה מתאים במקומות אחרים, כמו מרפאות ייעודיות, שמספקות תחליפי סם אך לא נותנות מענה רגשי, חברתי או תעסוקתי.

נדב הדגיש כי מדובר לרוב באנשים עם תחלואה כפולה, וקרא לחזק את שיתוף הפעולה עם קופות החולים. לדבריו, ישנה בעיה חמורה בגישת רופאי משפחה ורופאי כאב, שלעתים ממשיכים לרשום חומרים ממכרים במינונים קיצוניים לאורך זמן מבלי לפגוש את המטופל בפועל, ואז מפנים אותו לגמילה ללא ליווי ראוי. הוא טען כי מדובר לא רק בחוסר מודעות אלא לעיתים גם באדישות והימנעות מכוונת משיתוף פעולה.

לבסוף הציע לפעול מול קופות החולים לחיזוק המעקב והאחריות הרפואית, כדי לצמצם את הנזק ולהגביר את האחריות כלפי מטופלים.

גב' מרינה שילין – מנהלת המרכז להורות משמעותית

ציינה כי המצב בשטח משקף את כלל המערכת – ישנה עלייה ברורה בשיח סביב התמכרויות של ילדים לתרופות, במיוחד בשנה וחצי האחרונות. לדבריה, הדבר ניכר בחדרי ההדרכה ובהדרכות הורים.

בתגובה לכך, היא הדגישה כי ננקטות פעולות להעלאת המודעות בקרב הורים, בעיקר באמצעות הכשרת מנחי הורים בשיתוף אנשי מקצוע מהשורה הראשונה, המתמחים בתחום ההתמכרויות. מטרת ההכשרות היא לספק למנחים כלים מעשיים ומעודכנים, שיאפשרו להם להתמודד עם המציאות המשתנה ולתמוך בהורים באופן מיטבי.

המשך סבב התייחסות:

עו"ד קוני טובול – נציגת ציבור

קוני שיתפה כי דבריה של איריס עוררו בה זיכרונות אישיים מהתקופה שבה טיפלה באביה ז"ל, אז נחשפה לעוצמת הסכנות שבשימוש בתרופות נרשמות. עם זאת, היא ביקשה להאיר גם נקודת אור מהשבוע האחרון, במהלכו ליוותה את בתה שסבלה מכאבים קשים וביקרה עמה בחדרי מיון. באחד המקרים, כאשר ביקשה מהרופא לתת לבתה טיפול חזק לשיכוך כאבים, הוא סירב והסביר שאינו מוכן לרשום מורפיום לילדה צעירה. תגובתו עוררה בה הבנה מחודשת לגבי חשיבות האחריות של הצוותים הרפואיים – גם מול מצוקה של הורים.

קוני הביעה הסכמה עם דברי נדב ואיריס לגבי הצורך ברגולציה הדוקה יותר, והזכירה כי בארצות הברית קיימת מערכת ממוחשבת לניטור רופאים ומרשמים. היא הציעה לשקול אימוץ של מודל כזה גם בישראל במסגרת המלצות עתידיות של הוועדה. בתגובה להערה שנאמרה במהלך הדיון, ציינה כי אף שהשיח בנושא קיים במשרד הבריאות כבר כשנתיים, טרם נראו צעדים ממשיים בשטח – ולכן יש להמשיך ללחוץ ולקדם את הנושא.

גב' מזל שלתיאל – ראש תחום ילדים ונוער ומנחת מועצת הנוער

מזל פתחה את דבריה בהתייחסות לרגשות הקשים שעורר בה הדיון, אותו תיארה כאחד הזומים הקשים ביותר. היא ציינה כי הן דברי אנשי המקצוע והן העדויות האישיות שנשמעו עוררו בה תגובה רגשית עמוקה. לדבריה, התקופה הנוכחית דוחפת רבים למעין אסקפיזם – בריחה מהמציאות – ולעיתים דרך שימוש בתרופות שנראות תמימות אך עלולות להוביל לתלות ואף להתמכרות.

בהמשך, שאלה מזל מה ניתן לעשות ברמה המעשית מעבר לחשיפה ולשיח. היא הדגישה את מקומם המרכזי של ההורים כחוליה חשובה בהתמודדות, אך קראה גם לערב את מערכת החינוך באופן עמוק ורציף יותר – לא להסתפק בשיחות חד-פעמיות. לדבריה, נדרשת פעולה יזומה מול היועצות וצוותי החינוך ליצירת דיאלוג מתמיד. בנוסף, הציעה להקים קבוצות הסברה של בני נוער שיפעלו מול בני גילם, ייתכן כחלק ממעורבות חברתית, כדי לחבר אותם לנושא גם דרך תמריץ של "מה יוצא לי מזה."

מזל הדגישה כי בעוד שנושא הסמים המדוברים זוכה להתייחסות יחסית ברורה, דווקא התרופות היומיומיות – כמו אופטלגין פשוט – עשויות להפוך לכלי מסוכן של תלות, ולכן הנושא חייב להישאר בשיח מתמיד, קרוב ורלוונטי.

מוטי פתח את דבריו בהסכמה עם הדברים שנאמרו על ידי איריס וקרן, ציין כי הוא מודע לתופעת השימוש בתרופות פסיכיאטריות גם בקרב הציבור החרדי. לדבריו, במגזר החרדי ישנה תופעה רווחת של שימוש בכדורים כמו ציפרלקס וקלונקס, בעיקר סביב מצבים של חרדה, כולל לאחר לידה. הוא העיד כי בחלק מהמקרים שהכיר מקרוב, השימוש בתרופות לא נועד לטיפול ממשי אלא הפך למעין הרגל או התמכרות.

עם זאת, מוטי הדגיש כי התופעה אינה ייחודית למגזר החרדי, אלא חוצה מגזרים – בניגוד לסמים מובהקים, כאן מדובר בתרופות שיש להן גם שימוש רפואי לגיטימי. לדבריו, קשה לדעת מתי אדם צורך תרופה מתוך צורך רפואי ומתי מתוך התמכרות, והדבר מחייב אבחנה מקצועית של רופא או פסיכיאטר.

מוטי סיים את דבריו בהבעת דאגה מהקלות שבה מתחילה התמכרות דרך טיפול רפואי, והעלה ספקות לגבי שיטות הטיפול הקיימות והאם ניתן לשפרן כדי למנוע התמכרויות עתידיות.

גב' מאיה כהן - מנהלת היחידה לצעירים ונוער בסיכון

התייחסה בדבריה לתופעת השימוש בתרופות מרשם בקרב בני נוער, ובפרט לתרופות ממשפחת הפנטמינים והדופמין, כמו ריטלין, ויוואנס ואטנט – תרופות המוכרות גם כ"תרופות האופוריה".

לדבריה, על אף שהתופעה אינה חדשה לגמרי, הזמינות הגבוהה של התרופות באמצעות מרשם הופכת את השימוש בהן לשכיח יותר. בני נוער מצליחים להשיג מרשם בשל בעיות קשב וריכוז, אך בפועל עושים שימוש בתרופות שלא למטרות רפואיות אלא כסם – לרבות הסנפה – ולעיתים אף נזקקים לאשפוז בעקבות כך.

מאיה הדגישה את החשיבות שבהגברת המודעות בקרב בני נוער בנוגע לתרופות אלו: מתי נכון לקחת אותן, מה מטרותן, ומהם הסיכונים הכרוכים בשימוש לא מבוקר. לדבריה, תרופות אלו אינן "צחוק", ויש להתייחס אליהן בכובד ראש.

היא הוסיפה כי בניגוד לתרופות לשיכוך כאבים (כמו פרקוסט), שמהן פחות נפוץ שימוש בקרב בני נוער, התרופות מסוג ריטלין ודומיו נפוצות הרבה יותר – במיוחד בקרב בני נוער עם ADHD או בקרב כאלה שנחשפים אליהן דרך חברים ושומעים על תחושת ה"היי" שהן מספקות.

מאיה ציינה כי קיים שוק שחור לתרופות הללו, בין השאר דרך קבוצות בטלגרם, ולכן חשוב להעלות את הנושא לשיח ציבורי רחב – הן ברמת ההורים והן בקרב בני הנוער עצמם.

ד"ר אפרת אוחיון – מ"מ יו"ר הועדה

הודתה למשתתפים ולדוברים, וציינה כי נחשפה לעומק הבעיה והשלכותיה לראשונה בזכות המפגש, ובעיקר בזכות העדות האישית של המכורה לתרופות מרשם, שהייתה עבורה משמעותית ומטלטלת יותר מכל הרצאה מקצועית. היא הדגישה את החשיבות בהעלאת מודעות בקרב הורים, ושיבחה את התרומה של מנכ"לית מהות הגב' סימונה מורלי וצוותה בהובלת התחום של מניעה וטיפול. לבסוף, הביעה נכונות לסייע ולקדם שיתופי פעולה, כולל עם קופות החולים.

סיכום והחלטות:

הגב' אפרת אוחיון מ"מ מקום יו"ר הוועדה, וגב' סימונה מורלי - מנכ"לית מהות

ומזכירת הוועדה, סיכמו ולהלן ההחלטות:

מס"ד	החלטות	אחריות לביצוע	לו"ז
1	הכשרת גורמי מקצוע – יש לקדם הכשרות ייעודיות בנושא התמכרויות בקרב הורים ואנשי מקצוע, בדגש על תרופות מרשם כמו ריטלין והשלכותיהן.	מנהלת המרכז להורות משמעותית – גב' מרינה שילין שפ"י – משרד החינוך / ראש תחום חינוך מניעה והסברה, מהות - גב' בריגיט דוקהן	במהלך שנת 2025
2	מערך הסברה - לשלב נושא זה במערכי ההסברה הקיימים בשיתוף שפ"י ומשרד החינוך, עם דגש על חיבור למערכים הפועלים בבתי הספר לאורך השנה והסברה לאנשי מקצוע.	שפ"י – משרד החינוך	שוטף
3	חיזוק מעורבות נוער - לנסות להקים מחדש קבוצת בני נוער פעילים למניעה והסברה (במסגרת מעורבות חברתית), ולבחון שיתוף פעולה עם מד"א, תוך מינוף הרצון הקיים של בני נוער להתנדב בארגון מוכר ובעל יוקרה.	תחום נוער – מנהלת האגף גב' מזל שאלתיאל ראש תחום חינוך, מניעה והסברה מהות – גב' בריגיט דוקהן	אוגוסט 2025
4	שיתוף פעולה עם קופות החולים - יש להעמיק הקשר עם מחלקת הבריאות בעירייה ולקדם מערך משולב עם קופות החולים, במטרה להגביר מודעות בקרב רופאים ולספק מענה עירוני מתכלל למניעת מתן תרופות ללא בקרה.	ראש מנהל שירותים חברתיים- גב' רונית צור מנהלת מח' בריאות – עיריית אשדוד- גב' מירי בן דוד	שוטף
5	הסברה לצוותי הוראה - לקדם פעילות ייעודית בתוך בתי הספר מול צוותי ההוראה, כדי להעמיק את ההבנה והרגישות לנושא ההתמכרויות לתרופות מרשם. תתואם פגישה ליישום ההחלטה.	מנהלת מח' בריאות, עיריית אשדוד – גב' מירי בן דוד ר' תחום חינוך, מניעה והסברה, מהות – גב' בריגיט דוקהן	שוטף
6.	קמפיין – במסגרת הקמפיין שמובילה מהות במסגרת חודש המאבק בסמים ובאלכוהול בחודש דצמבר יש להדגיש הנושא.	מהות – לשכה	12/2025
7.	עמיתים - במסגרת הכשרת עמיתים בהובלת שפ"י, משרד החינוך ותחום מניעה במהות, יש להכליל הנושא בהכשרה בשנה הקרובה.	שפ"י – משרד החינוך הגב' ליאור – מפקחת ייעוץ מחוז דרום ר' תחום חינוך, מניעה והסברה, מהות – גב' בריגיט דוקהן	2025/2026

ד"ר אפרת אוחיון
מ"מ יו"ר הוועדה

גב' סימונה מורלי
מזכירת הוועדה

מנכ"לית מהות הרשות העירונית לביטחון וחוסן